

Mythologia, Padoue, 1616 - 21 : Charron

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 085 : Charron](#) a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia*Padoue, 1616 - 21 : Charron, 1616

Consulté le 13/02/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7740>

Copier

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 102

Exposition virtuelle[La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

*Portitor has horrendus aquas, & flumina feruat
Terribili squallore Charon, cui pluvima mento
Canities inculta iacet, flant lumina flamma.
Sordidus ex humeris nodo dependet amictus.*

Hic erga omnes implacitus esse dicebatur, quos traiebat, neque Reges ac principes civitatum à reliqua multitudine putabat differre, cum omnes uno ordine nudos, & omnibus hominis spoliatos cerneret ut testantur ea carmina: κατθαν' ὁ μῶς ὅτ' αὐμβρος ἀνὴρ, ὅτ' ἔλλαχε τύμβου.

ἔσθ' ἢ τιμὴ ἱσος κρείοντ' ἀγασμέμενον.
Θαρσύνειδ' ἴσος δ' ἐτίδ' οὐκ ἔμοιο.
Πάντες εἰσὶν ὁμοῦς νεκρῶν ἀμαρτὰ κάρηνα.
Εὐμνοί τε ξηροί τε, κατ' αἶσ' ὁρδελὸν λειμῶνα.
Mortuus est aquè tumuli qui haud cepit honorem,
Quisq; fuit nullus praevalidis pondera saxi.
Non Iro magis est Agamemnon clarus: & ipsi
Thersites similis Thetidis pulcherrima proles.
Hi pariter nudi atq; inopes per regna vagantur
Vmbraarum, apta suis referentes premia facili.

Testatur Lucianus in dialogo de luctu, moris id fuisse apud antiquos, ut obolum numisma per exiguum in os singulis mortuis includeretur, qd nauticum esse Charontis arbitrabatur, cum ita scribat: ὅς τε ἐπειδ' ἄν τις ἀποθάνῃ τῶν οἰκείων πρῶτα μὲν σέροντες ὀβολόν, ἐς τὸ σίμα κατ' ἄσπερον αὐτῷ μισθόν τῷ πρῶτῳ τῆς ναυτικῆς γὰρ ὁσόμενον. Quare cum quis è domesticis obierit, pri-

mum quidem obolum illi in os depositum nauticum portitoris fore arbitrantur. Is autem nummulus Danace à Grecis dicebatur, sicuti testatur Callimachus his carminibus in Hecale:

τὸν καὶ καὶ νέμει πορθμῶν, ὅτι σέρονται,
μῶνος ἐστὶ πολλὸν ὅτι μὴ θυμὸς αὐτοῖς,
ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῖς αὐτοῖς νεῶς ἀχαιῶν ἴσαν
Βάθρον, καὶ δ' ἀνὰ νῆα πιδ' εὐεταί' ὅτις ἀπείων.
Idcirco nulli nauticum portare servitur
Vrbe ex hac vita finit: nisi sacra feramus
Nos, & suffimus, adeunt Acherusia templa
Ore illi vacue: danace non indiget ullus.

Aristophanes autem in Rhanis duos obolos postea nauticum eiusdem fuisse, scripsit in his versibus:

ἐν πλοιαρίῳ τυνητοῖσ' ἀνὴρ γέρον
Ναύτης διὰ δ' εἰδ' ὁ βολὸν μισθὸν λαβὼν.
Mercede capta nauta se senex vihet
Binis obolu in nauc patua protinus.

Neque tamen ea parua mercede semper contentus fuit, sed aliquando ab Atheniensium Imperatoribus, ne illi aequari multitudini cogerentur, auctum est Charonti stipendium, & usq; ad triobolum permentum est. Tanta fuit antiquorum nonnullorum dementia, ut inferos etiam avaritia & numorum desiderio vexari arbitrati sint dicitur nonnullos Charon vivos ad inferos traiecisse: nā Hercules, Ulysses, Orpheus, Aeneas, Theseusque eo descendisse memoran-